

ler, at de ovennævnte af Underfogden hidtil oppebaarne Udpantningsgebyrer, der andetsleeds tilfalde Byfogderne, og for hvis Henlæggelse til Underfogden for Helsingørs Vedkommende der ikke kan paavises nogen positiv Hjemmel, for Fremtiden maatte indbetales i Statskassen tilligemed Byfogedembedets øvrige Sportler.

Herved vilde imidlertid den allerede nu temmelig ringe aflagte Postis Løn blive forringet i en væsentlig Grad, og dertil kommer, at flere af de øvrige Postens tillagte Emolumenter ere saa usikre, at Underfogden ikke vil kunne gjøre sikker Regning paa at beholde dem i Fremtiden. Dette gjælder navnlig om det Gratiale, Underfogden hidtil har oppebaaret af Politikassen, og som i den senere Tid har udgjort 100 Rd. om Aaret. Dettes Størrelse berover paa Politikassens Status, og da Politikassernes Indtægter i de senere Aar ere betydelig aftagne, vil det let kunne indtræffe, at dette Bidrag aldeles maa bortfalde, i hvilken Henseende det ogsaa maa bemærkes, at der af Politikassens Indtægter først og fremmest maa ydes Tilskud gennem Gratiale til Politibetjentenes i og for sig utilstrækkelige Indtægter, og at Underfogden saaledes først vil kunne komme i Betragtning, naar der haves nogen Beholdning, efter at disse absolut nødvendige Udgifter ere afholdte. Ligesaa usikkert er det Honorar, Underfogden oppebaerer for Tilsynet med Gaslygterne og for at føre Gasbelysningsjournalen, idet dette beror paa en Overeenskomst med Gascompagniet og saaledes vil bortfalde, naar der træffes anden Bestemmelse om disse Forretningers Udførelse.

Under disse Omstændigheder maa jeg ansee det for aldeles umuligt, at Underfogedposten kan vedblive at bestaae, medmindre Underfogden enten vedbliver som hidtil at oppebaere de ommeldte Sportler eller istedetfor erholder et tilsvarende Vederlag af Statskassen, og da jeg af de ovenfor fremhævede Grunde maa ansee det for særdeles ønskeligt, at Posten forelsbig bibeholdes, maa jeg holde for, at Sagen bør ordnes paa en af disse Maader. Justitsministeriet vilde nu for sit Vedkommende ansee det for hensigtsmæssigt, at man valgte det første Alternativ, saameget mere som det tør antages, at dette vil være det fordeeligste for Statskassen, og da Underfogedposten ikke nævnes i Loven af 19de Februar 1861 og heller ikke kan sættes i Klasse med noget af de deri omhandlede Embeder, maa jeg antage, at der heller ikke fra bemeldte Lov kan udledes nogen Indvending imod at lade de ovennævnte Udpantningsgebyrer, som Underfogden fra gammel Tid af har oppebaaret, vedblive at tilflyde Posten, men da ogsaa Finansministeriet har forment, at man derved vil komme i Strid med Grundsetningerne i sidstnævnte Lov, medens bemeldte Ministerium derimod ikke har fundet Noget at erindre imod, at der, naar disse Sportler indbrages i Statskassen, tilstaaes Underfogden et tilsvarende Vederlag af samme, kan Justitsministeriet heller ikke for sit Vedkommende have Noget imod, at Sagen ordnes paa denne Maade.

Jeg skal derfor, med Bemærkning, at dette Vederlag, da Sportlerne, som ovenfor bemærket, kunne anslaaes til c. 110 Rd. aarlig, formeentlig maa ansættes til dette Beløb, og idet man vedlægger samtlige Sagens Bilage, hensigtsligst have det ærede Udvalg anmodet om behageligen at ville i Overensstemmelse hermed foranledige stillet som Vandringsforslag til Den Behandling i Folkethinget af Finanslovsforslaget for 1865—66, at den under § 9 II. G. 2. h. „Tilskud til Retsbetjente og Andre, som vedblive“ anførte Sum forhøjes med 110 Rd. Udvalget maa villige den af Indenrigsministeren og Finansministeren hævdede Forbring paa, at de Underfogden hidtil tillagte Sportler, der maae betragtes som afledede fra Byfoged- og Politimesterembedet, nu tilflyde Statskassen, da det nævnte Embede er lønnet med fast Gage af Statskassen, og formener, at Spørgsmaalet om den forlangte Bevilling afhænger af, om Statskassen har Interessesfer at varetage gennem Helsingørs Polit, som ere Helsingørs Commune uvedkommende, og som ikke med Villighed kunne forlanges af den bestfittede Poli-